YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

3 päivänä heinäkuuta 2001 *

Asiassa C-297/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään B. Mongin, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään aluksi P. Steinmetz, sittemmin J. Faltz,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan ja merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY (EYVL L 172, s. 1) 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

saattanut voimaan kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa on mahdolliset seuraamukset sikäli kuin on tarpeen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.5.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.8.2000 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole

noudattanut EY 249 artiklan ja merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY (EYVL L 172, s. 1; jäljempänä direktiivi) 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa saattanut voimaan kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa on mahdolliset seuraamukset sikäli kuin on tarpeen.

2 Direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1999 tai yhden vuoden kuluttua tämän direktiivin antamisesta sen mukaisesti, kumpi päivämäärä on aikaisempi.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, joka koskee tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen kansallisten säännösten rikkomista, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeassa suhteessa säännösten rikkomiseen ja varoittavia.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava viipymättä tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille."

3 Koska direktiivi on annettu 25.5.1998, sen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisten toimenpiteiden oli oltava voimassa viimeistään 25.5.1999.

4 Koska komissio ei saanut Luxemburgin hallitukselta mitään ilmoitusta direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamisesta, se lähetti 20.8.1999 päivätyllä kirjeellä Luxemburgin suurherttuakunnalle virallisen huomautuksen, jossa se pyysi tätä esittämään huomautuksensa asiasta kahden kuukauden määräajassa.

5 Tähän kirjeeseen ei vastattu, joten komissio laati 24.1.2000 perustellun lausunnon, jossa todettiin, että Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt noudattamatta direktiiviin perustuvia jäsenyysvelvoitteitansa, koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Komissio kehotti Luxemburgin suurherttuakuntaa toteuttamaan vaadittavat toimenpiteet kahden kuukauden määräajassa perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta.

6 Vastauksessaan, joka oli päivätty 13.4.2000, Luxemburgin hallitus ilmoitti, että merenkulkijoiden koulutuksesta, pätevyyskirjoista ja vahdinpidosta tehtyä vuoden 1978 kansainvälistä yleissopimusta (jäljempänä STCW-yleissopimus), merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa säännöstöä (jäljempänä STCW-koodi) sekä tämän säännöstön teknisiä liitteitä sovelletaan Luxemburgin oikeudessa ja että niiden hallinnolliset täytäntöönpanotoimenpiteet on ilmoitettu kansainväliselle merenkulkujärjestölle. Luxemburgin hallitus katsoi, että koska direktiivissä laajasti ottaen toistetaan STCW-koodin ja sen teknisten liitteiden sisältö, Luxemburgin hallitus oli jo laajasti ottaen täyttänyt ne velvoitteet, jotka direktiivistä seurasivat. Luxemburgin hallitus myönsi kuitenkin, että kansallisissa toimenpiteissä ei viitattu direktiiviin ja että direktiivin muodollinen täytäntöönpano oli tarpeen yhteisön oikeudesta seuraavien velvoitteiden täyttämiseksi. Se totesi lisäksi, että asiaa koskeva lakiesitys tultaisiin piakkoin antamaan parlamentille.

7 Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/58/EY (EYVL L 319, s. 28) 13 artiklan mukaisesti perustetun komitean kokouksessa, joka pidettiin 12.7.2000, Luxemburgin edustajat vahvistivat, että menettely direktiivin saattamiseksi osaksi Luxemburgin oikeutta oli meneillään.

8 Kannekirjelmässään komissio toteaa, että EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet direktiivien saattamiseksi osaksi sisäistä oikeusjärjestystään ennen säädetyn määräajan päättymistä ja niiden on tehtävä ilmoitus näistä toimenpiteistä. Lisäksi nämä velvoitteet on vielä toistettu direktiivin 2 artiklassa.

9 Komissio ilmoittaa, että Luxemburgin hallitus ei ole tehnyt sille ilmoitusta sisäisen oikeuden säännöksistä, jotka koskisivat direktiiviä. Lisäksi komission tiedossa ei ole muutakaan seikkaa, jonka perusteella voisi päätellä, että Luxemburgin suurherttuakunta olisi noudattanut direktiiviä ja erityisesti sen 2 artiklaa. Näin ollen komissio katsoo, että Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt noudattamatta sille yhteisön oikeuden mukaan kuuluvia velvoitteita.

10 Vastauskirjelmässään komissio huomauttaa, ettei ole poissuljettua, että direktiivi pannaan täytäntöön ratifioimalla sellainen kansainvälinen yleissopimus, jonka määräykset vastaavat täysin kyseisen direktiivin säännöksiä. Tällöin edellytyksenä on, että ratifiointi ja kyseinen yleissopimus julkaistaan tavalla, joka täyttää ne vaatimukset, jotka asetetaan oikeudellisten tilanteiden selkeydelle ja varmuudelle yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti (asia 102/79, komissio v. Belgia, tuomio 6.5.1980, Kok. 1980, s. 1473; Kok. Ep. V, s. 191). Tältä osin jäsenvaltion pitäisi vahvistaa täsmälliset säädännäispuitteet, joilla taataan yleissopimuksen täysimääräinen soveltaminen, erityisesti yksityisten oikeussubjektien hyväksi silloin kun sillä luodaan oikeuksia heidän edukseen. Lisäksi toimijoiden tulisi saada tieto siitä, että yleissopimus on saatettu osaksi yhteisön oikeutta direktiivillä ja että se on siten epäsuorasti yhteisöjen tuomioistuimen tuomiovallan piirissä.

11 Komission mukaan on selvää, että nämä edellytykset eivät ole nyt esillä olevassa asiassa täyttyneet, mitä osoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan aikomus panna direktiivi virallisesti täytäntöön muuttamalla julkisen alusrekisterin käyttöönottamisesta Luxemburgissa 9.11.1990 annettua lakia (jäljempänä 9.11.1990 annettu laki) sekä kauppamerenkulkua koskevista rikosoikeudellisista seuraamuksista ja kurinpitotoimenpiteistä 14.4.1992 annettua lakia (jäljempänä 14.4.1992 annettu laki).

12 Luxemburgin hallitus ilmoittaa, että 9.11.1990 annetussa laissa, sellaisena kuin se on muutettuna, todetaan STCW-yleissopimuksen olevan erottamaton osa tätä lakia. Lisäksi suurherttuan 29.1.1997 ja 13.9.1999 antamilla asetuksilla STCW-koodi ja teknisten liitteiden muutokset on julkaistu Luxemburgin suurherttuakunnan virallisessa lehdessä (Mémorial), jotta ne näin saisivat oikeusvaikutuksensa. Näin ollen STCW-yleissopimusta, STCW-koodia ja teknisiä liitteitä sovelletaan Luxemburgin oikeudessa. Lisäksi hallinnolliset täytäntöönpanotoimenpiteet on ilmoitettu kansainväliselle merenkulkujärjestölle.

13 Koska direktiivissä toistetaan laajasti ottaen STCW-koodin ja sen teknisten liitteiden sisältö, Luxemburgin suurherttuakunta on jo täyttänyt laajasti ottaen ne velvoitteet, jotka direktiivistä seuraavat. Yhteisön oikeuden velvoitteidensa täysimääräiseksi noudattamiseksi Luxemburgin hallitus on kuitenkin tehnyt direktiivien 98/35/EY ja 94/58/EY täytäntöönpanemiseksi lakiesityksen laista, jolla muutettaisiin 9.11.1990 ja 14.4.1992 annettuja lakeja.

14 Vastauskirjelmässään Luxemburgin hallitus toteaa tehneensä direktiivin täytäntöönpanoa koskevasta suurherttuan asetuksesta esityksen Luxemburgin Conseil de gouvernementille, jonka pitäisi se piakkoin hyväksyä. Näin ollen Luxemburgin hallitus on pyytänyt komissiota peruuttamaan nyt käsiteltävänä olevan kanteen ja toisaalta yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään kanteen tai ainakin lykkäämään asian käsittelyä odotettaessa sitä, että komissio peruuttaa kanteensa.

15 Tähän on heti todettava, ettei yhteisöjen tuomioistuimella ole perustetta lykätä asian käsittelyä (ks. erityisesti asia C-47/99, komissio v. Luxemburg, tuomio 16.12.1999, Kok. 1999, s. I-8999, 12 kohta).

16 Asian aineellisesta puolesta on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei kiistä väitettä siitä, että se ei ole asetetussa määräajassa hyväksynyt niitä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen direktiivin noudattamiseksi. Siten väite jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä on perusteltu.

17 Näin ollen on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa saattanut voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa on mahdolliset seuraamukset sikäli kuin on tarpeen.

Oikeudenkäyntikulut

18 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Luxemburgin suurherttuakunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa saattanut voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa on mahdolliset seuraamukset sikäli kuin on tarpeen.**

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut**

Gulmann Puissochet Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä heinäkuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

C. Gulmann

kolmannen jaoston puheenjohtaja